

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Coboară din cer pe pământ Scriptura împlinirii venirii Mele cu sfinții. Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Eu, și numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Nori de sfinți M-au întâmpinat la suirea Mea lângă Tatăl, după ce am săvârșit lucrarea pentru care am venit pe pământ om născut din om acum două mii de ani. A venit un nor și M-a cuprins în el și am trecut în cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, și toți sfinții care s-au sculat odată cu sculara Mea dintre cei morți M-au însoțit până înaintea Tatălui cu slavă multă și cu cântarea îngerească a heruvimilor și serafimilor, iar acum călătoresc pe nori de sfinți și de îngeri cu slava venirii Mele așa cum M-am suit la Tatăl, și s-a scris mereu pe pământ cuvântul venirii Mele din vremea aceasta, căci se scrie de mai bine de șaiszeci de ani cartea aceasta, și este pe pământ cuvântul cu care vin ca să curgă el din gura Mea în cartea sa.

Ori de câte ori cobor cuvântul Meu în cartea sa de azi sunt însoțit de sfinții Mei, ca și în ziua aceasta. Mă slăvesc între sfinți cu arhieriei cei nedespărțiți între cei din cer: Vasile, Grigorie și Ioan, o, și e dulce plata lor între cei din cer și sunt ei nedespărțiți și-Mi sunt însoțitori aproape pentru venirea Mea cuvânt pe pământ după două mii de ani, când Tatăl Mă trimite iarăși să lucrez, cer nou și pământ nou să lucrez, nașterea din nou a lumii precum este scris, și tainic lucrez, și tot așa și sfinții Mei, cu care Mă port ca să vin.

Nimic nu este mai frumos pe pământ ca și omul care crede și cunoaște tainele lui Dumnezeu și lucrarea lor, și în care locuiește Dumnezeu între oameni și lucrează. Așa a fost lucrarea Mea cea tainică cu acești trei arhieriei, prin care am deșertat din cer și am așezat pe pământ tainele lui Dumnezeu, biserica Mea și lucrarea împărăției cerurilor prin ea, căci Ioan Botezătorul așa striga pregătindu-Mi cărarea: «*Почăйті-вѣ, că s-a apropiat împărăția cerurilor pe pământ între oameni și vine Domnul să-Și curețe aria și să-Și strângă grâul în grânar, iar pleava o dă la foc!*».

Pacea Mea o dau vouă, fiilor care-Mi stați înaintea ca să-Mi deschideți cartea și să intru! Am de biruit lumea și duhul ei și lucrarea ei, și-Mi trebuie pace pe cărare ca să vin și să lucrez lucrarea Tatălui Meu, Scripturile vremii care se arată afară cu adevărul lor și cu lucrarea lor pentru vremea aceasta. Trebuie înțelepciune din cer pe pământ acum, și trebuie multă, dar duhul lumii stă la pândă peste tot din toate laturile, căci satana e în mare neliniște și umblă cu șireteniile lui și cu oamenii lui mascați, luptând împotriva lui Iisus Hristos, Care l-a biruit pe satana acum două mii de ani prin răstignirea pe cruce și prin înviere, căci prin duhul umilinței am lucrat Eu atunci Scripturile cele despre Mine înaintea mai-marilor pământului și așa am călcat peste lucrarea lui satana și l-am prins sub judecată grea, dar acum încap greu înțelepciunea cu care vin din cer s-o așez pe pământ și să se găsească ea, și greu se mai lasă omul de dulceața zilelor lui pământești, chiar dacă se apleacă omul să creadă pe Domnul și vestirile Lui, cu care veghează peste pământ. Eu însă zidesc mereu pace proaspătă pe cărare ca să vin, căci toate, toate de peste tot sunt apăsătoare și toate dau să-Mi slăbească mersul.

O, și vă rog pe voi, cereți-Mă de sprijin, fiilor, strigați la Mine cu umilință ca a Mea și strigați biserica cea din cer să lucreze pentru Mine și pentru voi, căci gata sunt sfinții să lucreze biruință mare, de care lumea de pe pământ nu se așteaptă, de vreme ce nu se uită spre cer, spre puterea care așteaptă între cei din cer să aducă pe pământ biruința Domnului Iisus Hristos, a Celui iubit și slăvit de biserica cerească, nădejdea celor ce așteaptă pe pământ slă-

va cea de sus, care să pună jos puterea duhului minciunii, atât de întunecatul duh al satanei, că iată, numai minciuna mai poate peste lumea oamenilor, iar adevărul este strâmtorat întru arătare, dar Eu, Domnul, aştept strigare de pe pământ ca să intre la lucru mult biserica slavei de sus, sfinţii cu care vin să-Mi fac lucrarea, armata cea sfântă în frunte cu Domnul ei, şi pentru care El biruieşte, şi pentru care ea luptă şi iubeşte, o, şi va avea Domnul biruinţa, căci oştiri din cer se poartă cu El, puteri cereşti lucrează lângă El, iar duhul lui satana va amuţi şi se va trage în lături şi-şi va înţelege rodul cel rău, căci poate satana avea ceva curat?

Cu voi, iubii Mei, cu voi lucrez în ziua aceasta peste pământ, că sunteţi serbaţi în treime arhierescă, sunteţi zidarii bisericii Mele, căci voi Mi-aţi zidit biserica pe temelia ei şi aţi lucrat din greu cu stăpânirile vremii, şi fiind biruţi, aşa aţi biruit, că voi nu v-aţi lăsat biruţi în duhul, ba aţi spus răspicat adevărul Meu, şi numai trupul l-aţi lăsat biruit, iar adevărul Meu a triumfat prin voi peste vreme până azi, aşa încât tot omul care are din fire înţelepciunea priceperii lucrurilor poate să-L vadă pe Domnul şi să-L înţeleagă dacă se apleacă să caute în tainele bisericii Mele şi să vadă locul adevărului Meu în cer şi pe pământ, că toată lumina Mea a rămas şi s-a păstrat în biserica Mea îngrijită de voi şi pusă pe temelia ei prin voi, iar acum sprijiniţi din cer duhul ei, zidurile ei tainice, şi care sunt atât de pândite de cei de pe pământ, care vor cu păcatul şi atât, şi care nu-L pot iubi pe Domnul din pricina plăcerilor lor pentru păcat, şi aceştia au fost şi sunt duşmanii bisericii Mele în toate vremile de sub cer, începând din rai şi până azi şi până mâine, o, ucenici iubii ai Mei.

— *O, Doamne, o, Doamne biruitor, o mie de ani sunt ca o zi înaintea Ta, şi nu ştie satana cel surd şi mut şi orb pentru cuvântul Tău, nu ştie puterea duhului umilinţei şi al răbdării Tale, nu ştie ce înseamnă biruinţă. N-au avut niciodată biruinţă răutatea, pizma, minciuna, trufia, invidia, n-au biruit acestea prin oamenii lor pe Dumnezeu şi adevărul care a făcut cerul şi pământul şi omul.*

O, Doamne, nu e bine, nu e bine să fie omul singur, că vine satana şi-i dă de lucru dacă-l vede singur. Aşa s-a întâmplat în rai, iar după ce s-a făcut greşeala în rai s-a priceput omul să se ascundă cu ea şi să se dezvinovăţească pentru ea, să se toarne unul pe altul în faţa Ta, să scape de lumina Ta s-au priceput cei doi în rai. O, dacă ar vrea omul să înveţe din greşeala cea din rai s-ar vedea pe sine când nu se umileşte şi ar vedea cu cine seamănă şi cu cine se alege când cade în duhul lui satana, care-l caută pe om să-l găsească singur şi să-i dea de lucru.

Vai celor ce se unesc pentru cele de pe pământ, vai, Doamne, vai! Aşa s-a unit Adam cu femeia sa, căci cine se uneşte pentru Tine cu femeia sa? Şi iată răul unde se ascunde şi de unde se naşte, Doamne, iar noi pentru biserica Ta am lăsat povaţă sănătoasă pentru creşterea creştinilor şi am rânduit să se între la facere prin oştirea bisericii, nu de unul singur să se facă omul vrednic de Tine, căci omului neştiutor îi trebuie învăţător, îi trebuie doică dacă vrea să se facă copil pentru cer, iar cine se dă mare este sub voia vrăjmaşului Tău, satana, şi vai celor ce au sinele lor de voie a lor!

Iar cine a înţeles adânc taina zilelor vieţii omului pe pământ au coborât cât de sus ar fi fost să stea, s-au aplecat să înveţe taina cerului în ei şi cu ei, şi nu deşertăciunea vieţii de pe pământ, prin care omul îşi atrage viaţă cu libertate pentru plăceri, fără veghetor peste ea, o, şi se ascunde om de om şi se minte om pe om şi nu este nici un adevăr între om şi om. Dar în viaţa oştirii creştine este cuvântul vieţii, este ştiinţa cea din cer, este veghea frăţească şi pârintească, este Dumnezeu, o, şi aşa am lucrat noi, aşa am lăsat pe pământ lucrarea bisericii Tale, viaţa cu Dumnezeu a omului creştin, şi spre care vin fiii oamenilor apoi, după ce înţeleg ei deşertăciunea timpului vieţii pământeşti, şi vin ei spre Dumnezeu şi creşte oştirea creştină, familia cea sfântă, Doamne, şi spre care este veghe mereu, mereu. O, dar şi din aceştia cad dacă nu pot cu aplecarea, cu umilinţa inimii mereu, cu lumina între fraţi,

cu iubirea pentru Tine, Doamne, și pentru care omul trebuie să dea totul ca să n-o piardă de peste el.

O, slavă Ție, că ai făcut din noi stâlpi ai bisericii Tale și ne-ai hrănit din Tine înțelepciunea pentru toate câte trebuiesc judecate cerește și așezate dumnezeiește la locul lor pentru lucrarea cerului pe pământ, iar o dată așezate și pecetluite în numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt de neclintit, chiar și când din lături dă să se umble la ele și când ele însele se luptă prin vreme și biruiesc și rămân la locul lor pentru urmași, o, și nu se poate să fie Domnul biruit! Și vor înțelege oameni mulți aceasta, și tot mai mulți se vor înțelepți, dar este nevoie să ai sprijin de pe pământ, Doamne, să ai strigare care să-Ți amintească făgăduințele Tale, și să ai duh de umilință înaintea Ta prin cei care Te strigă să vii și să lucrezi Tu cu cei din cer, că pe pământ e satana, care trebuie biruit cu fiecare zi a lucrului Tău peste pământ.

Chemăm înțelepții pământului să se aplece și să intre în casa Ta, în biserica Ta, în taina istoriei ei, și toți vor afla calea cea una spre pace și spre Dumnezeu, mersul Tău prin vreme, căci toți sunt fără de pace, toți fără de cârmă, toți fără de cruce prin valuri răvășite de vânturi vrăjmașe lui Dumnezeu și omului.

O, coboară, Doamne, cu sfinții pe pământ în chip văzut, că vremea e târzie, o, Doamne!

Răscumpără, Doamne, biserica Ta, culcată la pământ de pizma lui satana și ia-o în mâinile Tale de Păstor! Fie-Ți milă de turma cea pribeagă de peste tot, dar arată-Ți fața, că mare ești și poți cu blândețe, Doamne!

O, ne este dor de pacea Ta pe pământ, Doamne, de taina de biserică a Ta pe tot pământul, și tot ce nu s-a putut atunci când noi lucram pentru zidirea bisericii Tale și pentru biruința ei, să faci Tu acum să fie, o, că multă vreme s-a pierdut, și plâng sfinții cu Tine și Te roagă și Te întrebă suspinând: Până când?

O, pace Ție cu noi, Doamne, și fă să se arate pe pământ slava Ta, cărarea Ta pentru om peste tot, peste toate popoarele, peste toți cei care pe pământ nu au păstor!

Hai până la margini, Doamne! Hai să facem să se știe peste tot că Tu ești Cel bun, Cel tare, Cel Unul slăvit în cer și pe pământ, Dumnezeu adevărat!

O, întărește lucrarea cuvântului Tău și apăr-o pe ea de vrăjmășia lui satana și mergi cu ea până la margini și fă-Ți cale cu lumină spre popoare, Doamne, și fă iubirea Ta să împărățească peste pământ, căci ea, iubirea Ta e fericirea pe care omul o caută și n-o găsește, iar Tu lasă-Te găsit și adu liniștea iubirii Tale, Doamne, pe pământ cu oamenii, o, Doamne!

— Rugăciuni din cer, rugăciunile sfinților Îmi stau înainte pentru biruința Mea peste pământ cu iubirea Mea de Păstor ceresc. Duhul rugăciunilor sfinte să se unească de pe pământ cu cele din cer, cu care sfinții stau înaintea Mea cu cupele pline, precum este scris.

O, fiilor care-Mi primiți și-Mi purtați cuvântul peste pământ, luați duh de zidire în voi și zidiți cu el pe Dumnezeu în oameni și fiți supuși în lucrul Meu cu voi, că avem de zidit cu cuvântul lumea ce va să fie, pacea cea dulce pentru Dumnezeu și pentru oameni, fiilor, o, că nu este pace pe pământ, nu este pace fără Domnul, măi fiilor.

Nu mai umblu la ranele voastre, ci doar vă întăresc sub lucrul Meu cu voi, că n-avem altă cale decât mereu lucrare, mereu mergând și luptând pentru cele din cer, care așteaptă așezarea lor pe pământ.

Mi-e milă de voi, oftez cu voi, și vă învăț să petreceți cu Mine în toată clipa oricâte aveți de purtat, iar Eu voi fi cu mila și cu ajutorarea pentru voi, o, că Îmi trebuiri, măi fiilor, și Mă lupt mereu să puteți voi cu putere pentru Dumnezeu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

30-01/12-02-2021